

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: Trvá

Práci předložil student: BcA. Agáta SLÁMOVÁ

Studijní obor a specializace: VU - specializace Socha a prostor / MgA.

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: Doc. Mgr. Jan Štěpánek

Oponentský posudek magisterské diplomové práce studentky oboru Sochařství Fakulty Designu a Umění Ladislava Sutnara Agáty Slámové s názvem „Trvá“:

Studentka Slámová sumarizuje, definuje, hodnotí a reflektuje ve své diplomové práci vztah kontinuity, časovosti vjemu okamžiku, vnějšího a vnitřního pohybu, z hlediska průniku její vlastní tvorby a zkušeností/prožitků z vlastního života. Z perspektivy vnímání tvorby, tak jak jí studentka kontinuálně prožívá, a současně reflektuje, jde o neoddělitelný celek a vědomou aktivitu. Studentčina tvorba je plynoucím řetězcem/cestou/řekou styčných ploch autentického vnímání žití a autorské tvorby. Styčné plochy jsou převážně zhmotněním okamžiku/stavu, kdy dochází k zachycení pohybu/pohledu/doteku/tvorby – toto zachycení umožňuje jak autorce, tak účastníkovi zažít okamžik průniku několika realit – průhledu/možného prozření, na různých úrovních. Podobných zážitků můžeme být účastni při četbě poezie, kdy je metaforicky/obrazově vyjádřen např. fyzický okamžik/zkušenost se všemi svými vjemovými parametry a dochází k možnému tělesnému pocitu/prožitku bytí v reálném prostoru a času. Samozřejmě záleží na vnitřním ladění/citlivosti/erudici/zkušenosti recipienta/čtenáře.

Jedním ze zdrojů studentčiny autorské tvorby jsou její vlastní kořeny, a to ve smyslu identity - napojení na rodinnou historii, krajinu původu, sociálního prostředí etc. Kořeny jsou však

důležité i ve vztahu k fyzickému přístupu a k nakládáním se zvoleným materiálem, se kterým aktivně autorsky nakládá. Její práce však není v tomto smyslu statická, nebo zatěžkaná, ani studentka své kořeny nevnímá jako stigmatizující prvek, nebo negativní vliv, ke kterému je nutné zaujmout stanovisko – tradičně pojmenované kořeny nečiní její práci statickou ani jí nedávají podtext klišé, které něco komentuje, či má potřebu být komentováno. V její práci vnímáme – potřebu a nutnost zachytit a zprostředkovat okamžiky vnímání, kdy se setkává realita + různé roviny vědomí s tématy, nad kterými studentka bádá a které má současně hluboce vžity.

Její přístup k autorské tvorbě je nesmírně dostředivý. Studentka minimalizuje prostředky za účelem přesného umožnění vyjádření vztahů/stavů – nejde o účelovou kombinaci vytváření dílčích vjemů, které tvoří celek, ale o opačný proces. Existuje daný vztah dění v prostoru a čase – může jít o zákonitost, kterou studentka vycítí/objeví (znovuobjeví ve zdánlivě notoricky známém), kterou nicméně nevyjadřuje napodobením, ilustrací, modelem, ale něčím, co by se dalo nazvat (živou) rezonancí. Není patrné, zda její dílo je zdrojem, či rezonancí, nebo reflexí, a to vnímám jako nejdůležitější, jde o neustálý dialog/aktivitu mezi objektem, problémem/vztahem, recipientem a tvůrcem.

Studentka sama sebe z díla materiálově nevyčleňuje - je současně fyzickým objektem vlastního bádání, vlastní velmi objektivní reflexe.

Společenský aspekt, reflexe vztahových témat, kterými se studentka zabývá, přispívají k zemitosti, jednoduchosti a intenzitě vjemu. Studentčina výtvarná práce není založena na estetice ani výtvarném, či výrazovém patosu. Jde o velmi poctivý, minimalizující proces jednotlivých kroků, dílčích tvůrčích výstupů – vnímání, modifikování a utváření stop, zanechaných námi v prostředí a postupnému zprostředkování průniku vnitřních a vnějších realit. Resonance kterou zanecháváme uvnitř i mimo nás, která však, ač sami absentujeme, trvá.

Její práce je na pomezí sochařství, poezie a performativity. „Objekty“ její tvorby, jsou vyjímány ze stereotypního/každodenního kontextu. Autorka cíleně vede k nastolení vědomého konání/bytí/vnímání/trvání, které se prolínají v okamžiku, který však nutně nemusí mít časoprostorové ohraničení. Hranice „teď, objekt, vzpomínka, plynutí, sen, umění, dotek...etc.“ jsou kontinuálně utvářeny a mazány. Snaha o přesné pojmenování, nebo určení funkce vztahu či objektu v určitém významu, či okamžiku by byla chybou – jde o současný proces bytí/tvorby.

Studentčinu práci, její autorskou uměleckou tvorbu, i její teoretický text hodnotím jako výjimečnou známku A 100. Samotná teoretická práce je objevná na velmi vysoké literární úrovni. Práce dokládá studentčinu uměleckou a lidskou vospělost a bylo radostí ji číst.

Datum: 19. 5. 2023

Podpis: Doc. Mgr. Jan Štěpánek